

stændig rigtigt, at Vndringsforlaget stiller denne Konvertering som Nr. 1, fordi det er et Formaal, som i Længden netop bedst vil gavne Amtskommunerne. Endnu mindre har det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgtreds kunnet paapege nogen som helst Svagthed ved Vndringsforlaget. Det er ogsaa en Grund for mig til, at jeg bestemt kan opfordre det høje Ting til at stemme for Vndringsforlaget, at jeg føler mig overbevist om, at hvis det høje Ting staar fast paa at sige: Vi give ikke denne Lov om Statslaan fra os, inden vi faa betryggende Sikkerhed for, at disse overflødige 5 Mill. Kr. anvendes paa den Maade, som vi ønske, kan det høje Ting ogsaa naa at gennemføre, hvad det vil. Det føler jeg mig fuldkommen overbevist om, og derfor vil jeg, som sagt, meget anbefale Vndringsforlaget til Vedtagelse.

Scharling: Seg vil i Tilslutning til den højtærede Minister tilraade at stemme imod de foreliggende Vndringsforslag. Hvad særlig angaar det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgtreds (Blem), forekommer det mig, at det ikke er ganske heldigt, at et Spørgsmaal af saa stor en Rækkevidde, som det Spørgsmaal dog er, hvorledes Staten skal stille sig over for Amtskommunerne, og om den skal optræde som en Slags Financier, der negotierer billige Laan for dem, skal bringes frem som et Incidenspunkt under en anden Lov, og tilmed en Lov, som efter Forholdenes Natur maa gennemføres særlig hurtig, dersom den i det hele taget skal kunne gennemføres og faa Betydning. Allerede af den Grund vil jeg være imod det foreliggende Forslag. Men jeg har ogsaa reelle Grunde imod det. Jeg erkender i Modsætning til den højtærede Minister, at dersom man overhovedet vilde gaa til den her foreslaaede Foranstaltning, vilde det efter min Mening være rigtigere at anvende Pengene paa den her foreslaaede Maade til Indfrielse eller Konvertering af bestaaende Laan end at stille disse Penge til Disposition til Dptagelse af ny Laan, særlig stiftede til Anlæg af Jærnbaner. Thi det var jo netop Forudsætningen ved Vedtagelsen af den ny Lov om private Jærnbaner, at vi skulde komme bort fra de Laanespekulationer, paa hvilke der er blevet bygget Jærnbaner tidligere, og det forekommer mig, at Vedtagelsen af en Bestemmelse som den foreslaaede, hvorved man vilde stille disse Penge til Disposition for Kommuner, der bestemme sig til at bygge Jærnbaner, kun vilde medføre et Kapløb mellem disse om at sikre sig disse Penge til

Jærnbaneanlæg, som de maaftede ellers vilde have Betænelighed ved at gaa med til. I hvert Fald forekommer denne Bestemmelse mig at staa ganske i Strid med de Forudsætninger, hvorpaa Loven om private Jærnbaner var bygget. Utsaa for saa vidt finder jeg det her foreslaaede bedre end det andet Alternativ, der har været under Omtale. Men i sig selv finder heller ikke jeg Vndringsforlaget heldigt i Realiteten. Jeg skal ikke her komme dybere ind paa Spørgsmaalet om Statens Stilling over for Kommunerne i det hele taget, men jeg maa blot gøre gældende, at dette Forslag jo ingenlunde sikrer Statskassen mod ligefremme Tab ved disse Udlaan. Det siges, at Afdragene paa disse Laan skulle anvendes til at indløbe og tilintetgøre tilsvarende Beløb af Statsobligationerne, men dersom Kursen til den Tid stiger over pari, vil Staten jo ikke med disse Afdrag, den saaledes faar, kunne opløse det fulde Beløb af Obligationer, den har stillet til Kommunerne's Disposition, og maa altsaa gøre positive Tilskud svarende til, hvad Kursen gaar op over pari, for at kunne indfri dem. Dernæst anser jeg det ligeledes for høist urigtigt — under Forudsætning af, at man overhovedet vil gaa til den foreslaaede Foranstaltning — da at gaa ind paa, at Renten, den samlede Rente, det vil altsaa sige den virkelige Rente, og Afdragene tilsammen kun skulle være 4 pCt., hvoraf $3\frac{1}{4}$ pCt. er egentlig Rente og $\frac{3}{4}$ pCt. Afdrag, thi det vil sige, at man strækker Tilbagebetalingen over en Periode af over et halvt hundrede Aar. Det forekommer mig at være meget uheldigt i og for sig og meget uhenftigtsmæssigt at gaa ind paa disse særdeles langstrakte Amortisationer, som i Virkeligheden behæfte Kommunerne for en saa lang Tid, at det gør det vanskelige og vanskeligere for dem overhovedet at fyldestgøre de Krav, som kommende Tider stille til dem. Hvis man overhovedet gaar ind paa Forslaget som det foreligger, forekommer det mig, at man bør fastholde, at den samlede Præstation bliver 5 pCt. om Aaret, altsaa $3\frac{1}{4}$ pCt. Rente og $1\frac{3}{4}$ pCt. i Afdrag, saa at Laanet vil blive afdraget i en nogenlunde overfktuelig Tid. Jeg har altsaa bestemte reelle Grunde mod det foreliggende Forslag, og jeg anfører dette over for den sidste ærede Taler, som gjorde gældende, at der ikke lod sig anføre Indvendinger imod selve Forslaget, men at det kun var for at holde Loven fri for dette Paa-hæng, at man vilde stemme imod det. Det er jo allerede af den højtærede Minister gjort gældende over for den Indvending, at